

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 82/23

Λουξεμβούργο, 17 Μαΐου 2023

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-321/20 | enercity κατά Επιτροπής

Η προσφυγή που άσκησε η γερμανική δημοτική επιχείρηση enercity κατά της έγκρισης που δόθηκε από την Επιτροπή για την αγορά εγκαταστάσεων παραγωγής της E.ON από την RWE κρίνεται απαράδεκτη

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει, στο πλαίσιο αυτό, το καινοφανές ζήτημα του βάρους αποδείξεως όσον αφορά την αποστολή από την Επιτροπή ερωτηματολογίου για τη διενέργεια της έρευνας αγοράς

Τον Μάρτιο του 2018, οι εταιρίες γερμανικού δικαίου RWE AG και E.ON SE ανακοίνωσαν ότι σκόπευαν να προβούν σε σύνθετη ανταλλαγή στοιχείων του ενεργητικού μέσω τριών πράξεων συγκέντρωσης.

Με την πρώτη πράξη, η RWE, η οποία δραστηριοποιείται στο σύνολο της αλυσίδας παροχής ενέργειας σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, θα αποκτούσε τον αποκλειστικό ή από κοινού έλεγχο ορισμένων εγκαταστάσεων παραγωγής της E.ON, παρόχου ηλεκτρικής ενέργειας που δραστηριοποιείται σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Η δεύτερη πράξη συνίστατο στην απόκτηση από την E.ON αποκλειστικού ελέγχου των δραστηριοτήτων διανομής και λιανικού εμπορίου καθώς και ορισμένων εγκαταστάσεων παραγωγής της innogy, θυγατρικής της RWE. Με την τρίτη πράξη η RWE θα αποκτούσε το 16,67 % των μεριδίων της E.ON.

Στις 24 Ιουλίου 2018, η γερμανική δημοτική επιχείρηση enercity AG, η οποία είναι παραγωγός και πάροχος ενέργειας στη Γερμανία, γνωστοποίησε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την επιθυμία της να συμμετάσχει στη διαδικασία σχετικά με την πρώτη και τη δεύτερη πράξη συγκέντρωσης και να λάβει τα σχετικά έγγραφα.

Μετά την κοινοποίηση της πρώτης πράξης συγκέντρωσης στις 22 Ιανουαρίου 2019, η Επιτροπή προέβη, μεταξύ άλλων, στη διενέργεια έρευνας αγοράς, αποστέλλοντας σε ορισμένες επιχειρήσεις ερωτηματολόγιο. Με απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2019 ¹ (στο εξής: επίδικη απόφαση), η Επιτροπή κήρυξε την εν λόγω πράξη συγκέντρωσης συμβατή με την εσωτερική αγορά.

Η Enercity ² άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της επίδικης απόφασης η οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη από το τέταρτο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου λόγω έλλειψης ατομικού επηρεασμού της δημοτικής επιχείρησης από την απόφαση. Προκειμένου να καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει ιδίως το καινοφανές ζήτημα του βάρους αποδείξεως σχετικά με την αποστολή του ερωτηματολογίου από την Επιτροπή στο πλαίσιο έρευνας αγοράς.

¹ Απόφαση C(2019) 1711 final της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2019, με την οποία συγκέντρωση κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά και με τη συμφωνία EOX (υπόθεση M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Επισημαίνεται ότι δέκα ακόμα επιχειρήσεις άσκησαν επίσης προσφυγές ακυρώσεως κατά της ίδιας απόφασης. Το σύνολο των προσφυγών αυτών απορρίφθηκαν, είτε ως απαράδεκτες είτε ως αβάσιμες. Βλ. σειρά συναφών υποθέσεων: αποφάσεις της 17ης Μαΐου 2023, EVH κατά Επιτροπής, [T-312/20](#), Stadtwerke Leipzig κατά Επιτροπής, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln κατά Επιτροπής, [T-314/20](#), TEAG κατά Επιτροπής, [T-315/20](#), Naturstrom κατά Επιτροπής, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden κατά Επιτροπής, [T-317/20](#), eins energie in sachsen κατά Επιτροπής, [T-318/20](#), GGEW κατά Επιτροπής, [T-319/20](#), Mainova κατά Επιτροπής, [T-320/20](#), και Stadtwerke Frankfurt am Main Holding κατά Επιτροπής, [T-322/20](#).

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο μόνον εφόσον το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η επίδικη απόφαση αφορά άμεσα την enercity εφόσον είναι ικανή να επιφέρει άμεσα μεταβολή της κατάστασης των οικείων αγορών, δεδομένου ότι καθιστά δυνατή την άμεση υλοποίηση της πρώτης πράξης συγκέντρωσης.

Όσον αφορά τον ατομικό επηρεασμό της enercity, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, στην περίπτωση απόφασης που διαπιστώνει τη συμβατότητα μιας πράξης συγκέντρωσης με την εσωτερική αγορά, το αν η πράξη αυτή επηρεάζει ατομικά μια τρίτη εταιρία διαπιστώνεται με γνώμονα, αφενός, τον επηρεασμό της θέσης της εταιρίας αυτής στην αγορά και, αφετέρου, τη συμμετοχή της στη διοικητική διαδικασία. Επ' αυτού, από τη νομολογία προκύπτει ότι η ενεργός συμμετοχή της τρίτης επιχείρησης στη διοικητική διαδικασία συνιστά μεν στοιχείο που συστηματικά λαμβάνεται υπόψη, σε συνδυασμό με άλλες ειδικές περιστάσεις, για την απόδειξη του παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησε η τρίτη επιχείρηση, πλην όμως η απλή συμμετοχή στη διαδικασία δεν αρκεί, αφ' εαυτής, για να αποδειχθεί ότι η τρίτη επιχείρηση επηρεάζεται ατομικά.

Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει εκ προοιμίου ότι δεν αμφισβητείται η συμμετοχή της enercity στη διοικητική διαδικασία σχετικά με την πρώτη πράξη συγκέντρωσης. Τούτου δοθέντος, η εμπεριστατωμένη εξέταση των στοιχείων που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο αυτό οδηγεί το Γενικό Δικαστήριο στη διαπίστωση ότι τα στοιχεία αυτά δεν επαρκούν για την απόδειξη του «ενεργού» χαρακτήρα της συμμετοχής της enercity. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά, ειδικότερα, ότι οι παρατηρήσεις που διατύπωσε η enercity κατά τη διοικητική διαδικασία, μολονότι παρουσίαζαν ορισμένο ενδιαφέρον και εξετάσθηκαν από την Επιτροπή, εντούτοις δεν ήταν καθοριστικές για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της συγκέντρωσης στην κρίσιμη αγορά.

Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την επιχειρηματολογία με την οποία η enercity προβάλλει κατ' ουσίαν έλλειψη επιμέλειας των υπηρεσιών της Επιτροπής ως προς την ίδια, είτε σε σχέση με την αποστολή του ερωτηματολογίου για τη διενέργεια έρευνας αγοράς είτε ως προς τη συνέχεια που δόθηκε στο αίτημά της να αναγνωριστεί ως τρίτος ενδιαφερόμενος.

Κατά το μέτρο που η enercity διατείνεται ότι δεν έλαβε το ερωτηματολόγιο, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει ότι το απέστειλε. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή, κατόπιν μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, προσκόμισε διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν την αποστολή του επίδικου εγγράφου στην enercity.

Στη συνέχεια, απαντώντας στο επιχείρημα της enercity σύμφωνα με το οποίο το ερωτηματολόγιο είχε αποσταλεί σε λανθασμένο παραλήπτη, ήτοι στον υπεύθυνο τύπου της επιχείρησης, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι ευλόγως μπορεί να αναμένεται ότι ένα τέτοιο πρόσωπο, το οποίο έλαβε όχι μόνο ηλεκτρονική αλληλογραφία, αλλά και τηλεομοιοτυπία προερχόμενη από θεσμικό όργανο της Ένωσης, θα ενημερώσει το συντομότερο το θεσμικό όργανο για το σφάλμα ως προς τον αποδέκτη. Επιπλέον, το ίδιο πρόσωπο, δεδομένου ότι είχε στην κατοχή του τέτοια έγγραφα, μπορούσε επίσης να επικοινωνήσει με τη νομική ή εμπορική υπηρεσία της επιχείρησής του για να την ενημερώσει ότι έλαβε τα έγγραφα αυτά.

Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν η enercity είχε αποστείλει συμπληρωμένο το ερωτηματολόγιο, η αποστολή απλώς και μόνον του ερωτηματολογίου δεν θα επαρκούσε για να χαρακτηριστεί η συμμετοχή της στη διοικητική διαδικασία ως ενεργός και για να την εξατομικεύσει, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

Τέλος, μολονότι μπορεί να γίνει δεκτό ότι το αίτημα της enercity προς τον σύμβουλο ακροάσεων να αναγνωριστεί ως τρίτος ενδιαφερόμενος συνιστά ένδειξη της επιθυμίας της να συμμετάσχει στη διαδικασία σχετικά με την επίμαχη συγκέντρωση, εντούτοις το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχεται ότι το εν λόγω αίτημα μπορεί να καθορίσει τον «ενεργό» χαρακτήρα της συμμετοχής της, δεδομένου ότι ο χαρακτηρισμός αυτός απαιτεί απόδειξη της ύπαρξης

στοιχείων ενεργητικού της ενδιαφερόμενης εταιρίας τα οποία θα μπορούσαν να επηρεάσουν την έκβαση της επίμαχης διαδικασίας.

Υπό τις συνθήκες αυτές, από τις οποίες προκύπτει ότι η enercity δεν συμμετείχε ενεργά στην πρώτη πράξη συγκέντρωσης, και λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι δεν συντρέχει κάποια ειδική περίσταση όσον αφορά τον επηρεασμό της θέσης της enercity στην αγορά, το Γενικό Δικαστήριο θεωρεί ότι η επίδικη απόφαση δεν αφορά ατομικά την εν λόγω επιχείρηση. Ως εκ τούτου, διαπιστώνει ότι η enercity δεν απέδειξε την ενεργητική της νομιμοποίηση και, συνεπώς, απορρίπτει την προσφυγή της ως απαράδεκτη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο. Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της. Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Ακολουθήστε μας!

